

Arrest

nr. 210 643 van 8 oktober 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
in haar hoedanigheid als voogd voor
X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. LYS
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, in haar hoedanigheid als voogd voor X, die verklaart van Tsjadische nationaliteit te zijn, op 19 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 september 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. ASSELMAN *loco* advocaat M. LYS en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U geeft aan in Tsjaad te zijn geboren te Khish Khash op 5 mei 2001. U bent moslim en behoort tot een Arabische stam. U bent opgegroeid in uw geboortedorp nabij de stad Am Timan samen met uw moeder, broer en zus. Uw ouders scheidden toen uw moeder zwanger was van u. Uw vader wilde u niet erkennen na uw geboorte. U had dan ook weinig contact met uw vader tijdens uw jeugd.

Uw moeder hertrouwde nadien, verhuisde even naar het dorp van haar nieuwe echtgenoot, maar keerde terug naar uw geboortedorp en haar familie na een nieuwe scheiding. Uzelf heeft nooit school gelopen in Tsjaad. U werkte op het veld van de familie van uw moeder. Op uw twaalfde vroeg uw moeder de hand van uw nicht M. die in hetzelfde dorp woonde. Op die manier werden jullie met elkaar verloofd op jonge leeftijd. In het dorp toonde echter een andere jongen, Adam, eveneens interesse in uw nicht M.. Hij begon u lastig te vallen waarop uw moeder en haar familie een oplossing zochten via bemiddeling. Deze bemiddelingspogingen leverden niets op. Op een dag nam een vriend van Adam u mee op wandel. Jullie kwamen Adam tegen waarop het tot een gevecht kwam. Adam en zijn vriend hadden een mes waarmee ze u aanvielen. In het gevecht dat volgde bemachtigde u het mes. Adam werd neergestoken en overleed. Nadien werd u na verzorging aan de politie overgeleverd. Zij brachten u naar de stad Am Timan. Men veroordeelde u tot een gevangenisstraf van twee jaar. U belandde in de gevangenis in Am Timam waar u twee jaar doorbracht. Naast deze straf betaalde uw familie een som geld aan de familie van Adam. Na uw vrijlating keerde u terug naar uw dorp. U voelde zich echter niet veilig en vreesde wraakacties van de familie van Adam. Drie maanden na uw vrijlating besloot u om het dorp en het land te verlaten. Met de hulp van uw moeder trok u naar Ndjamena. Vanuit de hoofdstad trok u verder naar Libië waar u in totaal twee jaar zou doorbrengen. U verbleef bij een smokkelaar voor wie u klusjes moest opknappen in ruil voor onderdak. Na twee jaar trok u met de hulp van een smokkelaar naar Italië. U reisde verder naar het noorden van Italië en via Frankrijk kwam u in België terecht. Op 9 oktober 2017 diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische asielinstanties.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw voogd en uw advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient echter te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart tijdens het persoonlijke onderhoud voor het CGVS dat u besloot Tsjaad te verlaten omdat u de familie van een jongen uit uw dorp, Adam, vreest die tijdens een gevecht met u om het leven kwam (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS, p.8-9). Naar aanleiding van de dood van Adam werd u veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf, zo verklaart u, maar na uw vrijlating zou u zich niet meer veilig gevoeld hebben in uw geboortedorp na geuite bedreigingen van de familie van Adam (zie notities persoonlijk onderhoud, p.9-10). Volgende opmerkingen dienen echter gemaakt te worden bij de door u aangehaalde motieven voor internationale bescherming.

Vooreerst kunnen enkele ernstige vragen gesteld worden bij het door u aangehaalde incident met Adam dat zou hebben plaatsgevonden in uw geboortedorp. U verklaart dat een zekere Adam u meermaals had lastiggevallen – nadat u verloofd werd met uw nicht M.m – omdat hij eveneens interesse vertoonde in uw nicht. Bemiddelingspogingen tussen uw familie en die van Adam zouden niets hebben opgeleverd.

Een confrontatie tussen u enerzijds, en Adam en een vriend van hem anderzijds, zou geleid hebben tot de dood van Adam, waarop u opgepakt werd en veroordeeld werd tot twee jaar gevangenisstraf (zie notities CGVS, p.8-9). **Uw verklaringen over de aanleiding van het incident, het incident zelf, alsook de gevolgen ervan, zijn echter weinig overtuigend. Ze zijn enerzijds erg vaag, anderzijds weinig doorleefd, en op sommige punten zelfs tegenstrijdig.** Vooreerst dient te worden opgemerkt dat het CGVS bij de beoordeling van uw verzoek rekening heeft gehouden met uw relatief jonge leeftijd – op het moment van het persoonlijk onderhoud en op het moment dat u Tsjaad zou hebben verlaten. Zelfs rekening houdend met dit gegeven komt het CGVS tot de conclusie dat u niet weet te overtuigen wat betreft het door u aangehaalde asielrelaas. Zo geeft u onder meer aan dat u verloofd werd met uw nicht M. op het moment dat u twaalf was, en uw nicht tien jaar oud was (zie notities CGVS, p.10). Rekening houdend met uw geboortedatum zou dit willen zeggen dat u verloofd werd met uw nicht in de loop van 2013. Anderzijds situeert u het begin van uw problemen met Adam reeds in 2011 (zie notities CGVS, p.10) wanneer gevraagd werd hoe oud u was toen de problemen met Adam de kop opstaken. Verder verklaart u voor het CGVS dat Adam u aanviel in juli 2013 (zie notities CGVS, p.10), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat deze aanval plaatsvond in 2012 (zie vragenlijst CGVS, p.2, dd.9 januari 2018, administratief dossier). Zoals gezegd houdt het CGVS rekening met uw jonge leeftijd op het ogenblik van de door u beschreven feiten in uw land van herkomst, maar indien uzelf een tijdstip van deze feiten geeft, mag logischerwijze verwacht worden dat uw verklaringen hierover consistent zijn. **Het zijn echter vooral uw weinig doorleefde en gedetailleerde verklaringen over de door u aangehaalde en beschreven feiten in uw dorp van herkomst die niet weten te overtuigen.** Wanneer u gevraagd wordt om het incident te beschrijven waarbij Adam omkwam, geeft u aan dat een vriend van hem naar u is gekomen, die u vroeg met hem mee te gaan, waarna jullie Adam tegen het lijf zouden zijn gelopen (zie notities CGVS, p.11). U verklaart dat Adam u vervolgens aangevallen zou hebben (zie notities, CGVS, p.11). Gevraagd waar u zich bevond op het moment dat u aangevallen zou zijn door Adam, verklaart u eerst erg algemeen dat u in het dorp was (zie notities CGVS, p.11). Vervolgens gevraagd om de plaats wat preciezer te beschrijven waarop u vaag antwoordt dat het op een lege plaats was (zie notities CGVS, p.11). U verklaart verder dat er geen andere personen waren (zie notities CGVS, p.12). In eerste instantie verklaart u dat na het gevecht – waarbij u Adam had neergestoken – de vriend van Adam anderen heeft gebeld, dat een persoon die u kent gekomen is, dat deze persoon ervoor heeft gezorgd dat u niet kon vluchten en dat hij u naar de politie heeft gebracht (zie notities CGVS, p.9). Later tijdens het persoonlijk onderhoud verklaart u plots dat zowel uw familie als de familie van Adam naar de plaats van het incident zou zijn gekomen, dat ze ruzie zouden hebben gekregen en dat de politie uiteindelijk zou zijn tussengekomen. Bovendien verklaart u dat u nadien naar het hospitaal werd overgebracht (zie notities CGVS, p.12) terwijl u voordien verklaarde dat een persoon die u kende u naar de politie zou hebben gebracht. **Uw verklaringen over het door u beschreven incident kunnen bijgevolg niet erg consistent genoemd worden tijdens de duur van het persoonlijke onderhoud voor het CGVS. Ook over de gevolgen van het incident weet u hoegenaamd niet te overtuigen.** U verklaart dat u na uw hospitalisatie naar de gevangenis zou zijn overgebracht (zie notities CGVS, p.12). Gevraagd hoelang u dan in het ziekenhuis heeft doorgebracht, antwoordt u dat het een dag of zo was (zie gehoorverslag CGVS, p.12). U verklaart verder dat u naar de gevangenis van Am Timan werd overgebracht waar u twee jaar zou hebben doorgebracht (zie notities CGVS, p.13). Gevraagd of u dan voor een rechtbank bent verschenen, antwoordt u dat de volwassen dat regelen (zie notities CGVS, p.13). Vervolgens gevraagd wie uw veroordeling heeft uitgesproken, verklaart u dat de politie dit gedaan heeft (zie notities CGVS, p.13). Gevraagd of u dan nooit voor een rechtbank bent verschenen, antwoordt u van niet (zie notities CGVS, p.13). Vooreerst is het vreemd te noemen dat u zonder enige tussenkomst van een rechterlijke instantie als minderjarige veroordeeld zou worden tot een gevangenisstraf van twee jaar. Bovendien verklaarde u voor de DVZ wel uitdrukkelijk dat u door een rechtbank veroordeeld geweest zou zijn (zie vragenlijst CGVS, p.2, dd.9 januari 2018, administratief dossier) terwijl u voor het CGVS dan weer verklaart dat u nooit voor een rechtbank bent verschenen. Ook uw verklaringen over uw beweerd verblijf van twee jaar in de gevangenis van Am Timan zijn weinig gedetailleerd. Zo verklaart u dat u samen met minderen meerderjarigen werd opgesloten wanneer u gevraagd wordt om de situatie in de gevangenis te beschrijven (zie notities CGVS, p.13). Nogmaals gevraagd hoe u die twee jaar dan beleefd heeft in de gevangenis, antwoordt u dat u het moeilijk had, en dat jullie honger hadden, en slecht sliepen (zie notities CGVS, p.13). Van iemand echter die die gedurende twee jaar in dergelijke moeilijke omstandigheden heeft doorgebracht, mag redelijkerwijze meer gedetailleerde en doorleefde verklaringen verwacht worden over de persoonlijke beleving en ervaring tijdens deze periode (aangezien een dergelijke gebeurtenis toch een grote impact heeft op het persoonlijke leven). U blijft echter steeds op de vlakte en komt niet verder dan het geven van korte, weinig gedetailleerde antwoorden wanneer u vragen gesteld worden over deze beweerde periode in de gevangenis.

Ook wanneer u gevraagd wordt om welke reden de personen met wie u te samen werd opgesloten in de gevangenis zaten, antwoordt u dat ze allen dezelfde problemen hadden, met name dat ze allen beschuldigd werden van moord (zie notities CGVS, p.14). Gevraagd naar namen van medegevangenen komt u ook niet verder dan het geven van twee voornamen (zie notities CGVS, p.14). **Ook uw verklaringen over de gevolgen van het beweerde incident met Adam weten bijgevolg hoegenaamd niet te overtuigen. Uw verklaringen over de gebeurtenissen na het incident zijn niet consistent, weinig doorleefd en zonder veel details. Bovendien kunnen ook enkele pertinente opmerkingen gemaakt worden over de door u aangehaalde gebeurtenissen na uw beweerde vrijlating, die volgens u de directe aanleiding vormden voor uw vlucht uit uw land van herkomst.** Zo verklaart u dat u na uw vrijlating terugkeerde naar uw familie in uw dorp. U verklaart verder dat uw familie een som geld had betaald aan de familie van Adam, zoals de traditie het voorschrijft, ter compensatie van het verlies van hun familielid (zie notities CGVS, p.14). U verklaart echter dat de familie zich niet kon vinden in uw vrijlating, en dat ze u bedreigd zouden hebben na uw beweerde vrijlating. **Ook deze verklaringen over de periode na uw beweerde vrijlating zijn echter weinig overtuigend.** Zo heeft u ten eerste geen idee over hoeveel geld uw familie aan de familie van Adam zou hebben betaald (zie notities CGVS, p.15). U geeft verder aan dat u nog drie maanden in uw dorp verbleven heeft alvorens te vluchten. Gevraagd welke concrete problemen u heeft gekend gedurende deze drie maanden, antwoordt u dat de familie van Adam u zocht (zie notities CGVS, p.15). De vraag welke problemen u dan concreet heeft gekend tijdens deze drie maanden wordt u vervolgens twee maal herhaald, maar telkens komt u niet verder dan te stellen dat ze u zochten, en dat ze u bedreigd zouden hebben (zie notities CGVS, p.15). Gevraagd of u gedurende deze drie maanden zelf familie van Adam hebt gezien of ontmoet, antwoordt u dat ze het in de wijk tegen mensen zegden, en dat ze dan vertelden dat ze u zouden doden indien ze u tegen zouden komen (zie notities CGVS, p.15). **Het is ten eerste erg vreemd dat u geen enkel concreet incident met de familie van Adam kan aanhalen dat zich zou hebben voorgedaan na uw beweerde vrijlating.** De door u aangehaalde dreigementen heeft u enkel van horen zeggen, aldus uw verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS. U verklaart verder dat u tijdens deze drie maanden na uw beweerde vrijlating gewoon bij uw familie in het dorp was (zie notities CGVS, p.15). **Het is dan ten tweede ook erg vreemd te noemen dat de familie van Adam op geen enkel moment naar de woning van uw familie zou zijn gekomen indien ze het daadwerkelijk op u gemunt zouden hebben.** Het gegeven dat er nooit een aanvaring tussen u en de familie van Adam zou zijn geweest na uw beweerde vrijlating ontkracht dan ook verder de door u geuite vrees ten opzichte van deze familie (indien al geloof gehecht kan worden aan de aanleiding van de problemen met deze familie – wat zoals hierboven beargumenteerd niet het geval is). **Uw weinig overtuigende verklaringen over de problemen die u zou gekend hebben na uw beweerde vrijlating ondermijnen verder de algemene ongeloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielrelaas. Tot slot kan nog aangehaald worden dat u tijdens uw intakegesprek bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat u uw land van herkomst had verlaten omwille van economische redenen, maar dat u desondanks toch een asielaanvraag wilde indienen (zie fiche 'mineur étranger non accompagné', toegevoegd aan het administratief dossier).** Wanneer u tijdens het persoonlijk onderhoud gevraagd wordt waarom u tijdens uw intakegesprek niets vermeldde over het beweerde incident met Adam, antwoordt u dat u bang was om het te vertellen (zie notities CGVS, p.18). Dat is op zich wat vreemd te noemen aangezien u later verklaart zelf te hebben beslist bescherming aan te vragen in België naar aanleiding van uw beweerde problemen in uw land van herkomst (zie notities CGVS, p.18). Het is in ieder geval vreemd te noemen dat u tijdens uw eerste intakegesprek met de bevoegde Belgische instanties op geen enkel moment gewag maakte van het beweerde incident met Adam wat de ongeloofwaardigheid ervan lijkt te bevestigen. **Bovenstaande vaststellingen leiden bijgevolg tot de conclusie dat u er niet in slaagt het door u aangehaalde asielrelaas aannemelijk te maken. Uw verklaringen over de aanleiding van het door u beschreven incident, het incident zelf, alsook de gevolgen ervan, zijn weinig overtuigend. Uw verklaringen hierover zijn enerzijds erg vaag, anderzijds weinig doorleefd, en op sommige punten zelfs tegenstrijdig zodat de algemene geloofwaardigheid van het door u aangehaalde asielrelaas als ongeloofwaardig bestempeld kan worden. U legt tot slot geen documenten neer die bovenstaande vaststellingen kunnen ombuigen. U legt evenmin documenten neer ter bevestiging van uw identiteit. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uwen hoofde een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.**

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 19 juli 2018 in een enig middel een schending aan van "de vluchtelingenconventie van 1951 ondertekend te Genève; Artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 49/3 van de wet van 15 december 1980" betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ("Vreemdelingenwet"); *de motiveringsplicht, beoordelingsfout*".

2.3. Verzoekende partij meent dat een "nauwkeurige analyse van verzoekers verklaringen toont aan dat zijn situering van zijn asielrelaas in de tijd, in tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt, wel degelijk consistent is". Verzoeker vervolgt: "Een enkele vergissing van verzoeker zit in het feit dat hij bij de DVZ het incident in het jaar 2012 situeerde. Dit is te wijten aan een verwarring van zijnentwege, die verklaard kan worden door zijn zeer jonge leeftijd (12 jaar) op het ogenblik van het incident. Hij benadrukt dat het incident wel degelijk plaatsvond in 2013".

2.4. De Raad stelt vast dat het asielrelaas een bijzonder zwaar feit betreft met name doodslag. Verzoeker zou hiervoor veroordeeld tot twee jaar gevangenisstraf en deze ook hebben uitgezeten. De bestreden beslissing stelt: "Uw verklaringen over de aanleiding van het incident, het incident zelf, alsook de gevolgen ervan, zijn echter weinig overtuigend. Ze zijn enerzijds erg vaag, anderzijds weinig doorleefd, en op sommige punten zelfs tegenstrijdig". Echter dergelijke conclusies kunnen bezwaarlijk worden getrokken wanneer verzoeker onvoldoende nuttig ondervraagd werd. Zo kan vastgesteld worden dat langer doorgevraagd werd over verzoekers reis naar/verblijf in Libië en Italië dan over zijn verblijf in de gevangenis. Ook stelt de Raad vast dat niet naar processtukken werd gevraagd terwijl verzoeker veroordeeld werd en deze er dus ook zijn. Verzoeker bevestigt ter terechtzitting wel degelijk over processtukken te beschikken in Tsjaad. Zijn toevoeging dat zijn moeder onvoldoende middelen heeft om deze stukken op te sturen kan niet aangenomen worden. Het kan immers niet volstaan louter te stellen dat verzoeker uit verdediging handelde en voorts geen bijzonderheden melden. Verzoeker dient dan ook de stukken die hij of zijn moeder of zijn advocaat in Tsjaad of de andere partijen in hun bezit hebben of kunnen verkrijgen, aan te brengen.

Indien, zoals de Raad ook kan vaststellen, verzoeker niet steeds tegemoetkomend is in zijn verklaringen over de veroordeling en de gevangenisstraf, dan kan wel blijken dat hij uitgebreid vertelt over de omstandigheden waarin de feiten werden gepleegd en over de reactie van de omgeving en de familie. Er kan aldus aangenomen worden dat verzoeker wel in staat is over deze periode te spreken, zij het mits vragen te stellen die dieper op het asielrelaas ingaan. De Raad benadrukt dat verzoeker nog steeds minderjarig is en hij ten tijde van het misdrijf slechts 12 jaar oud was. Uit voorgaande kan slechts afgeleid worden dat het gehoor niet aangepast was aan verzoekers huidige leeftijd en profiel, noch aan zijn leeftijd ten tijde van de gepleegde feiten.

2.5. Gelet op artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet kan tot vernietiging overgaan als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. In het bijzonder beschikt de Raad niet over voldoende gegevens om te oordelen over verzoekers land van herkomst.

2.6. Er wordt een gegrond middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 15 juni 2018 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht oktober tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK